

Identifying and Ranking the Component of Smart Power in Sport

Saman Mehri¹, Farzad Ghafouri²

1. Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: Saman.mehri@ut.ac.ir
2. Corresponding Author, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Allameh Tabataba'i, Tehran, Iran. E-mail: farzadghafouri@yahoo.com

Article Info	ABSTRACT
<p>Article type: Research Article</p> <p>Article history: Received: 25 October 2021 Received in revised form: 15 February 2022 Accepted: 5 March 2022 Published online: 1 January 2023</p> <p>Keywords: <i>Diplomacy, Sanctions, Soft, Political Sports Smart Power</i></p>	<p>Introduction: In the current era and in the light of the communication revolution, there have been changes in the concept of power that the design of Smart Power indicates such a change, so researchers believe that by identifying the components of Smart Power in sport, the traditional and purely soft prospective of sport can be changed and finally they aimed to rank the obtained components.</p> <p>Methods: The study paradigm is pragmatism and its approach is a combination that in the first stage is qualitative and exploratory and the second stage is descriptive-survey. Using purposive sampling method in the first stage, 15 participants including sports management and political science experts were interviewed and the collected data were analyzed with MAXQDA 2020 software.</p> <p>Results: Results in the exploratory phase revealed 6 main components including Events, Deprivational, Economic, Human, Ideological, and Scientific. In the second phase, to rank the identified factors, the questionnaires were distributed among 18 experts in both sports management and political science fully acquainted with the subject and then the results were analyzed in the AHP software showing that the results of the ranking in order of weight were Events, Deprivation, Economic, Human, Ideological, and Scientific.</p> <p>Conclusion: Consequently, it turned out that in addition to the purely soft and beautiful scenes in sports, history has also witnessed tough saber-rattling in the smart power perspective. It is suggested that Iran take a step towards smart power in sports by using the existing potentials and cooperating with domestic and international institutions and considering law and international relations.</p>

Cite this article: Mehri, S., & Ghafouri, F. (2023). Identifying and Ranking the Components of Smart Power in Sports. *Sport Management Journal*, 14 (4), 341-359.

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSM.2022.332383.2830>

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran, Faculty of Sport Sciences and Health.

Extended Abstract

Introduction Despite the beautiful face of sports, which is often classified as soft power, its nature will be variable depending on the way and goals of using the social political functions of sports (Ahmadipour et al., 2010: 3). Therefore, the study aimed to transform the traditional and merely soft view of sports by introducing components such as sanctions, threats, terror, etc. through identifying the components of smart power in sports and finally prioritized the obtained components

Methods

The research paradigm is pragmatism and the research approach is the mixed method which is qualitative and exploratory in the first phase and descriptive-survey in the second phase. The research population included experts and specialists in sports management and political science. Hence, 15 participants were interviewed. The quantitative phase of the identified components was provided to 30 experts in sports management and political science. Finally, the coding method was used to analyze the interviews in the qualitative part, and the MAXQDA 2020 software was used in three steps for component extraction and analysis. Hierarchical analysis and Expert Choice software were also used to rank the components of Smart power.

Results

The findings revealed the existence of 6 main components including Eventual, Deprivational, Economic, Human, Ideological and scientific. And the ranking results in order of weight are as follows: 1. Eventual 2. Deprivational 3. Economic 4. Human 5. Ideological 6. Scientific.

Conclusion

The results of data coding to identify the human indicators of Smart power in sports showed that there are 2 categories including "the influence of sports heroes in persuading the public opinion of nations" and "the influence of legionnaire athletes" as Human indicators of smart power in sports. In the following, data coding to identify Eventual indicators of smart power in sports revealed 4 main categories including " Sport exchanges", "Olympic Truce", "hosting the Olympic Games and the World Cup aimed at gaining power and wealth", "Improving the international image by hosting major international events", "Conquering the minds and hearts of the public by winning". The findings showed that 8 categories including "avoiding competition with athletes from certain countries", "parliamentary support for not competing with athletes from other countries", "legitimizing or delegitimizing countries through sports", "the right to vote positively or negatively in international sports organizations", Referee's Injustice", "suspension of sports federations", "media boycott", and "participation or non-participation in world sports competitions (such as Olympics)" also exist as Deprivational indicators of smart power in sports. Further, the findings showed that there are 3 categories including "the influence of

sports brands", "banking and financial sanctions against countries' sports", and "successful economic structure in sports" as Economic indicators of smart power in sports. The fifth part of the findings showed that there are 2 main categories including "political components" and "cultural components" as Ideological indicators of Smart power in sports. Based on the findings, there are two categories of "directing sports researchers' mind in international journals" and "sports scholarships" as scientific indicators of smart power in sports. Hence, in relation to the obtained result, it seems that the indicators of sports events (Eventual) are more important than other indicators of smart power in sports. The reason for this issue can be seen in the great power of sports events in this era, which can be considered from the view point of political, cultural, economic, social, etc.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: The author undertakes to comply with all ethical guidelines

Funding: This research enjoys none of the public or private funds.

Authors' contribution: All authors contributed equally to the writing of the article

Conflict of interest: This study enjoys no conflict of interest

Acknowledgments: We sincerely thank all the people who helped us in this way.

مدیریت ورزشی

شناسایی و رتبه بندی مولفه های قدرت هوشمند در ورزش

سامان مهری^۱ ID، فرزاد غفوری^۲ ID

۱. گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی و تندرستی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانامه: saman.mehri@ut.ac.ir
۲. نویسنده مسؤؤل، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: farzadghafouri@yahoo.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	مقدمه: در عصر کنونی، دگرگونی هایی در مفهوم قدرت پدیدار شده که قدرت هوشمند، بیانگر چنین تحولی است، از این رو محققین برآن اند که با شناسایی مولفه های قدرت هوشمند در ورزش، نگاه سنتی و صرفاً نرم از ورزش را تغییر داده و در نهایت مولفه های بدست آمده را رتبه بندی کند.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۰۳	روش پژوهش: پارادایم پژوهش حاضر پراگماتیسم و رویکرد آن ترکیبی است که در مرحله اول به صورت کیفی و اکتشافی و مرحله دوم توصیفی-پیمایشی می باشد. در این راستا با روش نمونه گیری هدفمند با ۱۵ شرکت کننده اعم از متخصصین مدیریت ورزشی و علوم سیاسی مصاحبه انجام شد و داده های جمع آوری شده با نرم افزار مکس کیودی نسخه ۲۰۲۰ مورد تحلیل قرار گرفت.
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۱۱/۲۶	یافته ها: نتایج حاکی از وجود ۶ مولفه اصلی بود که شامل (رویدادی، سلبی، اقتصادی، انسانی، ایدئولوژیک و علمی) می باشد. ، در مرحله بعدی برای رتبه بندی ۱۸ خبره آشنا با دو حوزه مدیریت ورزشی و علوم سیاسی پرسشنامه را تکمیل کردند، داده ها با نرم افزار AHP تحلیل شد و نتایج رتبه بندی به ترتیب وزن عبارتند از: ۱. رویدادی ۲. سلبی ۳. اقتصادی ۴. انسانی ۵. ایدئولوژیک ۶ علمی.
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۱۵	نتیجه گیری: بنابراین علاوه بر صحنه های نرم و زیبا در ورزش، تاریخ شاهد قدرت نمایی های سختی نیز در پنجره قدرت هوشمند بوده است. در این راستا پیشنهاد می شود ایران با پتانسیل های موجود و همکاری با نهادهای داخلی و بین المللی و ملاحظه حقوق و روابط بین الملل، قدم در راه قدرت هوشمند در ورزش بگذارد.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۰/۱۱	
کلیدواژه ها: تحریریم، دیپلماسی، قدرت هوشمند، نرم، ورزش سیاسی	

استناد: مهری، سامان؛ غفوری، فرزاد (۱۴۰۱). شناسایی رتبه بندی مؤلفه های قدرت هوشمند در ورزش. نشریه مدیریت ورزشی، (۴)، ۳۵۹-۳۴۱.

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSM.2022.332383.2830>

© نویسندگان.

ناشر: دانشگاه تهران، دانشکده علوم ورزشی و تندرستی.

مقدمه

"چماق بزرگی در دست بگیر و به نرمی سخن بگو"^۱

در سال ۱۹۰۱ تئودور روزولت^۲ رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده از این جمله استفاده کرد تا بدین وسیله ضرورت استفاده از ترکیب (برآیند) قدرت نرم و سخت را نشان دهد. قدرت نرم، وجه زیبا و در مقابل آن قدرت سخت، وجه نازیبا و خشن قدرت می‌باشد. قدرت هوشمند^۳ از رهگذر ترکیب قدرت سخت و قدرت نرم به دنبال رسیدن به مطلوب است، که بخش نرم در جهت تغییر خودجوش و کم‌هزینه اذهان عموم و خواص است اما بخش سخت با چهره خشن، جدی و گاه زشت خود رسیدن به مطلوب را دنبال می‌کند. برخی دولت‌ها در صورتی که از زاویه قدرت نرم خود موفق به رسیدن به هدف (پنهان یا آشکار) خود نشوند، آن روی دیگر سکه را نیز که قدرت سخت باشد بیرون کشیده و اهداف خود را دنبال می‌کنند و بالعکس، یعنی اگر از زاویه قدرت سخت موفقیت حاصل نشود، از زاویه قدرت نرم نیز وارد می‌شوند. گویی پاندول قدرت دائماً در حال جابجایی بین این دو سویه است. (شاید سیاست چماق و هویج ترامپ به قدرت هوشمند او با ما شباهت داشته باشد). از نظرجوزف نای^۴ (۲۰۱۱) که مشاور کابینه او با ما و از پیشگامان اصطلاح قدرت هوشمند می‌باشد، عوامل متعددی از منابع پایه وجود دارد که از طریق استراتژی‌های ماهرانه، قابلیت تبدیل به قدرت هوشمند را دارند. این منابع پایه شامل مواردی همچون فرهنگ، ارزش‌ها، سیاست‌های مشروع، مدل مثبت داخلی، یک ساختار اقتصادی موفق و یک نیروی نظامی شایسته می‌باشند (نای، ۲۰۱۱).

سالهاست که ورزش ارتباط نزدیک و غیرقابل‌انکاری با سیاست پیدا کرده و به موضوع روابط بین‌المللی تبدیل گشته است. کارکردهای بین‌المللی ورزش، به منزله یک منبع قدرت نرم آن را به ابزار سیاست خارجی و دیپلماسی عمومی تبدیل کرده، به طریقی که کشورها سعی دارند از ورزش (به ویژه مسابقات و بازی‌های بین‌المللی) برای اهداف بزرگ خود در راستای کسب قدرت، ثروت و ارتقای منزلت بین‌المللی استفاده کنند (صباغیان، ۲۰۱۶) اما برخلاف چهره زیبای ورزش که غالباً در زمره قدرت نرم قرار گرفته است، بسته به نحوه و اهداف استفاده از کارکردهای سیاسی اجتماعی ورزش، ماهیت آن متغیر خواهد بود (احمدی پور، ۲۰۱۱).

قدرمطلق تعاریف قدرت^۵، به معنای توانایی نفوذ بر دیگران برای تغییر رفتار آنان و رسیدن به مطلوب بوده (پور احمدی، ۲۰۱۰) و بر این اساس، یکی از عناصر اساسی در اندیشه سیاسی و سیاست بین‌المللی به‌شمار می‌رود. نوآورنده واژه قدرت هوشمند «سوزان ناسل»^۶ و توسعه‌دهنده و مفسر آن، ریچارد آرمیتاژ^۷ می‌باشد (افخمی و همکاران، ۲۰۱۹).

قدرت هوشمند به‌عنوان شکل نوینی از تحول قدرت، از سازوکارهای ارزشمند و منابع بی‌شماری برخوردار است (قربانی شیخ نشین و همکاران، ۲۰۱۱). سیاستمداران و نظریه‌پردازان فلسفه سیاسی، امروزه ترکیبی از قدرت سخت^۸ و نرم^۹ را با عنوان «قدرت هوشمند» به بازیگران عرصه سیاسی پیشنهاد می‌نمایند. قدرت هوشمند، روایتی در پی یافتن راهی برای ترکیب منابع و تبدیل آن‌ها به راهبردی موفقیت‌آمیز برای توزیع قدرت و ظهور دیگران است. این قدرت مستلزم استفاده راهبردی از دیپلماسی، اقتناع، ظرفیت‌سازی و قدرت‌نمایی و نفوذ به شیوه‌ای است که به لحاظ هزینه، سودمند و مشروعیت سیاسی و اجتماعی را نیز دربرداشته باشد. از این رو دولت‌ها به راهبردهای هوشمندانه برای ترکیب ابزارهای سخت و نرم نیاز دارند (نای، ۲۰۰۹). راهبرد قدرت هوشمند به مفهوم توانایی ترکیب قدرت سخت با

1. Speak softly and carry a big stick; you will go far.

2. Theodore Roosevelt

3. Smart Power

4. Nye

5. Power

6. Nassel

7. Armitage

8. Hard Power

9. Soft Power

قدرت نرم، برحسب شرایط قلمداد شده (همان) که بتوان میان دفاع و دیپلماسی تعادل برقرار کرده (همان) و ترکیب بهینه‌ای از آن‌ها را به کار برد (فرهادی و مرادیان، ۲۰۰۸) از این‌رو، قدرت هوشمند را می‌توان به مثابه شکل تکامل یافته مؤلفه‌ها و موضوعات قدرت سیاسی و استراتژیک و پاسخی به تهدیدها و مخاطرات امنیتی آمریکا در حوزه‌های جغرافیایی مختلف از جمله خاورمیانه دانست (احمدی و اکبری، ۲۰۱۵). در قدرت هوشمند دو قدرت سخت و نرم به گونه‌ای هوشمندانه با هم آمیخته شده تا جنبه‌ی نوین و کارآمدی از قدرت به دست آید (رسولی ثانی‌آبادی و روستایی، ۲۰۱۶).

جمهوری اسلامی ایران توانسته با توجه به ظرفیت‌های قدرت هوشمند خود به مثابه یک قدرت منطقه‌ای و به‌ویژه در خاورمیانه ایفای نقش کند. مبرهن است که این وجه از قدرت در زمینه‌های سیاسی، فرهنگی و اقتصادی و... بازتاب می‌یابد و در این خصوص از مزایای سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ژئوپلیتیک و دفاعی برخوردار است (احمدی و اکبری، ۲۰۱). در این راستا، انقلاب اسلامی ایران، سبب پیدایش دگرگونی‌ها و دگردیسی‌های فراوانی در کشورهای منطقه و ساختار جهانی قدرت شد (حافظ نیا و احمدی، ۲۰۰۹) و از رهگذر تبیین اندیشه و آرمان معناگرایانه، درصد برآمد با روش‌های هوشمندانه مانند ارزش‌ها، پشتیبانی از جنبش‌های آزادی‌بخش، پراکنش الگوی مردم‌سالاری دینی، توان متقاعدسازی دیگر ملت‌ها جهت سرلوحه قرارداد معنویت، واکشیدن و برکشیدن جهان اسلام با شخصیت‌های رهبری معنوی و فرهنگی، در عرصه بین‌الملل پدیدار گردد (حاف نیا و همکاران، ۲۰۱۳). در راستای قدرت هوشمند، جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان بازیگر تأثیرگذار در منطقه و جهان می‌تواند جامعه خود را در قالب جدیدی در دنیای خارج تعریف نموده و هم‌راستای کسب ثروت و قدرت ملی کشور واقع شود و سرانجام به‌عنوان شیوه نوین و متنوعی، جامعه خود را در برابر نظام بین‌الملل معرفی نماید. یکی از اهداف اساسی جمهوری اسلامی ایران در راستای دستیابی به جایگاه برتر منطقه‌ای در عرصه‌های مختلف، راهبرد قدرت هوشمند می‌باشد که می‌تواند، ایران را در دستیابی به این جایگاه کمک نماید (محمدیان و عبدی، ۲۰۱۷).

ورزش^۲ به‌عنوان بخشی مهم از نظام بین‌الملل، همزمان از آن تأثیر گرفته و در آن تأثیر می‌گذارد (لورمور و بوردو، ۲۰۱۴؛ سید نصرالله سجادی) کاربرد ورزش به‌عنوان سازوکار دیپلماتیک از ابزارهای کارآمد ورزش در عرصه سیاست می‌باشد (گودرزی و همکاران، ۲۰۱۲). ورزش دیگر صرفاً کنشی بدنی نیست بلکه بسته به فضای شکل‌گیری آن دارای ابعاد سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و... است (هیل، ۲۰۰۳). ورزش به‌عنوان قدرت نرم کشورها، برای برقراری روابط نزدیک و دوستانه به‌کار می‌رود (التیامی نیا و محمدی عزیزآبادی، ۲۰۱۵). ارتباط دوسوی‌های بین دیپلماسی و ورزش وجود دارد. در این راستا، هم دیپلماسی در مدیریت ورزشی^۴، برگزاری مسابقات جهانی، کسب میزبانی، شرکت در مسابقات و... تأثیرگذار بوده و هم ورزش در پیشبرد دیپلماسی کشورهای مختلف، با شرکت کردن در مسابقات ورزشی (مانند تحریم المپیک) یا مسابقه دادن یا اجتناب از رقابت با ورزشکاران کشورهای دیگر اثر گذار بوده است (مورای و پیگمن، ۲۰۱۴).

در این چارچوب، با عنایت به شرایط حساس کنونی ایران در عرصه جهانی و ایجاد فشار از سوی برخی کشورهای خاص، و حضور پررنگ تیم‌های ملی ایران در رویدادهای بین‌المللی پربیننده مانند بازی‌های المپیک و ... مجالی کمیاب در راستای کاهش فشار جامعه جهانی بوده که به پیشبرد قدرت هوشمند ایران و جایگاه نخبگان ورزش کشور در ساختار نوین جهانی کمک می‌نماید (باقری و همکاران، ۲۰۱۶).

1. The United States of America

2. Sport

3. Hill

4. Sport Management

5. Murray & Pigman

در آمریکا، هم‌راستایی سیاست و ورزش، به ورزش جایگاه ویژه‌ای داده که بازیگران عرصه آن دیگر تنها یک چهره ورزشی نبوده و همواره مورد استفاده سیاستمداران قرار می‌گیرند (سالاراز؛ ۲۰۰۸). ورزش به‌عنوان سازوکاری در جهت درک دو سویه افراد با فرهنگ‌های گوناگون، کار تیمی، احترام به یکدیگر و قوانین، اهمیت دارد (باکل؛ ۲۰۰۸). ورزش در دیپلماسی آمریکا پس از جنگ جهانی دوم کاربردی دو سویه داشته است. ورزش یا ابزاری برای تحریم و سلب مشروعیت یا ابزاری برای برقراری روابط بین دو کشور بوده است. در عصر اطلاعات، نقش ورزش در دیپلماسی آمریکا به دلیل دگرگونی در کنشگران صحنه روابط بین‌الملل دگرگون شده و نمادی از قدرت هوشمند از چشم‌انداز تصمیم‌گیرندگان وزارت خارجه ایالات متحده، بوده است (شریعتی و همکاران، ۲۰۱).

آمریکا از رهگذر قدرت هوشمند، برای تقویت روابط با کشورها و مردم جهان، از ورزش نیز استفاده نموده است. از اینرو در سال ۲۰۰۲، از "دفتر دیپلماسی ورزشی آمریکا" واقع در وزارت امور خارجه استفاده نمود. این بخش از وزارت امور خارجه به بخش خصوصی، انجمن و لیگ‌های حرفه‌ای، ورزشکاران، مربیان و مدیرانی که زمان و تخصص خود را وقف این راه کردند، ارجح مینهد. بنابراین، قدرت هوشمند، کاربرد مجموعه کاملی از ابزارهای دیپلماتیک، از جمله ورزش را شامل می‌شود و به موجب آن مردم وارد صحنه می‌شوند تا به این ترتیب درک عموم افزایش یابد (کلینتون؛ ۲۰۱۱).

تبادل‌های ورزشی یکی از سازوکارهای برقراری روابط، بین آمریکا و ایران به شمار می‌رود. مدت‌هاست که ایالات متحده متوجه نقش قدرتمند ورزش به مثابه یک علاقه مشترک فرهنگی شده است که موجب نزدیک‌تر شدن مردم و فرهنگ‌های گوناگون در همه‌ی جهان می‌شود. هم‌پیمانی از راه ورزش در جهت "دیپلماسی با قدرتی هوشمند" است و از تمامی سازوکارهای دیپلماتیک در دسترس از جمله برنامه‌های تبادل بین‌المللی ورزش، به‌منظور پیشبرد اهداف ایالات متحده در خصوص سیاست خارجی و تقویت درک دوسویه به کار می‌رود. از این رهگذر، قدرت هوشمند، گستره‌ی وسیعی از ابزار دیپلماتیک مثل تبادل ورزشی مردمی را شامل می‌شود (خدائی، ۲۰۲۰).

در باب ادبیات پیشینه آنچه به وضوح محققان به آن پی برده‌اند، خلا قدرت هوشمند در ورزش است به طوری که در ادامه مشاهده خواهید کرد که تاکنون به ورزش به‌عنوان قدرتی صرفاً نرم نگریسته شده است و از جنبه‌های سختی که در این بین رخ می‌دهد غفلت شده است. در این راستا شریعتی فیض آبادی (۲۰۱۹) بیان دارد که کشورهای توسعه یافته مانند ایالات متحده، ژاپن و استرالیا در کنار کشورهای دارای اقتصاد نوظهور (بریک) مانند روسیه و چین با ارائه برنامه‌ای جامع و در قالب استفاده از ورزش به دنبال تحقق اهداف کلان سیاسی خود در بستر ورزش هستند؛ حال آنکه تصمیم‌گیران سیاسی ایران به ورزش به‌عنوان پدیده‌های تفریحی می‌نگرند (شریعتی فیض آبادی، ۲۰۱۹). نتایج پژوهش پیمان فر و همکاران (۲۰۱۹) حاکی از آن است که افزایش روزافزون قدرت و جذابیت رویدادهای ورزشی بین‌المللی یکی از حیاتی‌ترین عوامل ارتقای دیپلماسی ورزشی ایران محسوب می‌شوند. شرایط بحرانی در حوزه‌های «سازمان متولی» و «سیاست‌ها و برنامه‌های کشور» در حوزه دیپلماسی ورزش، در شرایط بحرانی قرار دارند (پیمان فر و همکاران، ۲۰۱۹). افخمی و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهش خود، اشاره می‌کنند که در ایران نقش مؤلفه‌های قدرت، فرهنگ و قدرت هوشمند در برقراری روابط سیاسی، اقتصادی و... جدی گرفته نشده‌اند. جنیدی و ملایی (۲۰۱۹) در پژوهشی در باب مقابله با قدرت هوشمند آمریکا این‌گونه بیان می‌دارند که راه برون رفت از فضای فعلی و خنثی کردن راهبردهای سیاسی و دیپلماتیک ایالات متحده، بهره‌گیری از مولفه‌های مولد قدرت نرم جمهوری اسلامی است (جنیدی و ملایی، ۲۰۱۹). همانگونه که مشاهده شد، در پژوهش‌های داخلی تاکنون نه تنها ورزش را

1. Salaraz

2. Buckel

3. Clinton H

صرفاً قدرتی نرم نگریده بلکه در مواردی آن را به مثابه حیات خلوت و پدیده‌ای تفریحی می‌دانند، حال آنکه پژوهش فرارو قدرت را از پنجره قدرت هوشمند و ورزش نگریده و قویا سعی شده است مولفه‌های واقعی این حوزه را شناسایی و اولویت‌بندی کند.

در ادبیات خارجی، آرنولد^۱ (۲۰۲۱) در تازه‌ترین پژوهش موسوم به " ورزش و قدرت نرم داخلی در روسیه" معتقد است برخلاف توضیحات رایج در مورد انگیزه‌های دولت برای میزبانی از رویدادهای بزرگ ورزشی، منافع زیادی برای جامعه روسیه در نتیجه استقبال از ورزش داشته است (۲۸). آرمسترانگ^۲ و همکاران (۲۰۲۱) بیان داشته‌اند که منابع قدرت در فرایندهای سیاسی اغلب به دوگانه گرایی "سخت" و "نرم" ختم می‌شود. ورزش، هم در عمل و هم در مفهوم، ممکن است خصوصیتی از این دست را داشته باشد (آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۲۱). ژوو^۳ و همکاران (۲۰۱۹) به این مطلب اشاره دارند که در ۶۰ سال گذشته، چین بیش از ۱۴۰۰ بنا در کشورهای در حال توسعه ساخته است که بسیاری از آنها ورزشگاه هستند. چین از ورزشگاه‌ها به‌عنوان ابزاری دیپلماتیک برای نشان دادن، دخالت، تعامل فرهنگی، اقتصادی و سیاسی - اجتماعی خود در کشورهای کمتر توسعه یافته استفاده می‌کند (ژوو و همکاران، ۲۰۱۹). گالاروتی^۴ (۲۰۱۶) در مقایسه با تحقیقات رایج در مورد قدرت نرم، که عمدتاً به درختان (کشورها) به‌طور جداگانه می‌نگرند (تجزیه و تحلیل کشورها به صورت انفرادی)، قصد دارد به‌طور گسترده‌تر به پیکربندی یک جنگل (ترکیب چند کشور) نگاه کند (گالاروتی، ۲۰۱۶). گریکس^۵ و همکاران (۲۰۱۹) معتقد است که مفهوم "قدرت نرم" جوزف نای به‌واژه فزاینده‌ای تبدیل شده است تا بتواند توضیح دهد که چرا "کشورهای در حال ظهور" توجه بیشتری نسبت به دستیابی به اشکال مختلف جاذبه فرهنگی و سیاسی دارند (گریکس و همکاران، ۲۰۱۹). یافته‌های پژوهش کائو^۶ (۲۰۱۸) حاکی از آن است که اگر چین بخواهد در صحنه بین‌المللی یک بازیگر فعال باشد، استفاده از قدرت سخت صرف کافی نیست. این کشور برای تحریک تأثیرات و رهبری خود در سیاست‌های جهانی نیاز به استفاده از قدرت نرم دارد (کائو، ۲۰۱۸). بگوویچ^۷ (۲۰۱۵) به این مطلب اشاره دارد که تصمیم‌گیرندگان به دنبال راه‌هایی برای تغییر مشروعیت از زمین ورزشی هستند (بگوویچ، ۲۰۱۵). گریکس^۸ و همکاران (۲۰۱۵) چنین بیان می‌دارد که تصاحب و میزبانی موفقیت‌آمیز این رویدادهای عظیم ورزشی اکنون به‌عنوان یک "آزمون تورق"^۹ قابل توجه برای کشورهای پیشرو در جهان تلقی می‌شود و استفاده از میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی مشابه همیشه به دلایل موازی انجام نمی‌شود (گریکس و همکاران، ۲۰۱۵). استارفیلد^{۱۰} (۲۰۱۳) می‌پرسد چرا وزارت امور خارجه مردم را از طریق ورزش به کار می‌گیرد؟ پاسخ دو کلمه است؛ قدرت هوشمند (استارفیلد، ۲۰۱۳). یافته‌های نایگارد و گیتس^{۱۱} (۲۰۱۳) حاکی از آن است که که ورزش می‌تواند به‌عنوان ابزاری برای قدرت نرم هم در سطح بین‌الملل و هم داخل کشور استفاده شود (نایگارد و گیتس، ۲۰۱۳). به عقیده ماکسیم دونوس^{۱۲} (۲۰۱۲) افزایش رقابت بین‌المللی برای گرفتن میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی نشان‌دهنده ارزش درک شده آن‌ها در انگیختن توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی منطقه‌ای و ملی است. رویدادهای ورزشی پتانسیل لازم را برای بسیج منابع قدرت

1. Arnold

2. Armstrong

3. Charlie

4. stadium

5. Gallarotti

6. Grix

7. Cao

8. Marko BEGOVIĆ

9. Grix

10. litmus test

11. Satterfield

12. Nygård & Gates

13. Maxim Donos

نرم کشور میزبان، فرهنگ و سیاست‌ها، و تعامل با مردم سایر کشورها دارند (دونوس، ۲۰۱۳).

همانگونه که مشاهده شد، به نظر می‌رسد پژوهش‌های خارجی، نقش ورزش را در قدرت هوشمند جدی‌تر دانسته، اما راهبردهای ارائه شده در تمام پژوهش‌ها در راستای نرم انگاری ورزش بوده است، و تنها مولفه‌ای که در این پژوهش‌ها قابل مشاهده است، رویدادهای ورزشی بوده‌اند، درحالی که پژوهش حاضر، علاوه بر مولفه‌های رویدادی در ورزش، به کشف مولفه‌های سلبی و نیز اقتصادی، علمی و سیاسی پرداخته است، و پیشنهاد می‌کند ورزش را دیگر صرفاً کنشی نرم ندانیم و نرم انگاری صرفاً را کنار گذاشته و می‌توان آن را به مثابه قدرتی هوشمند (برآیند قدرت نرم و سخت) دانست.

همانطور که ملاحظه شد، دیپلماسی در همه امور از جمله در ورزش نفوذ دارد. برای چنین نفوذی باید راه باز کرد یا آن را مسدود کرد؟! پاسخ به این سوال باید منفی باشد. حال با پذیرش وجود دیپلماسی، ناچار به رسمیت شناختن قدرت هوشمند نیز هستیم. اگر چنین است این قدرت نمایی چگونه باید باشد؟! در مطالعه ادبیات تحقیق به طور گسسته در مورد قدرت هوشمند بحث شده اما در حوزه ورزش نیاز هست تا مولفه‌های آن تبیین و اولویت کاربرد هر کدام از مولفه‌ها تعیین شود. ما همچنین به دنبال تبیین شاخص‌های انسانی، رویدادی، شاخص‌های سلبی، اقتصادی، ایدئولوژیک، علمی و رتبه بندی مولفه‌های قدرت هوشمند هستیم. سوالی کلی برای پژوهشگران مطرح است آن است که مولفه‌های قدرت هوشمند در ورزش کدام است و نیز هر یک دارای چه رتبه و اولویتی نسبت به دیگری است؟

روش‌شناسی پژوهش

پارادایم پژوهش حاضر براساس پیش فرض‌های فلسفی پژوهشگر، پارادایم پراگماتیسم می‌باشد. پراگماتیسم به هیچ نظامی از فلسفه و واقعیت پایبند نیست. پژوهشگران پراگماتیسم آزادی انتخاب دارند. آنها در انتخاب روش‌ها، فنون و رویه‌های پژوهش که به نحو بهتری پاسخگوی نیازها و اهدافشان باشد آزاد هستند. پژوهشگران پراگماتیسم جهان را نوعی وحدت مطلق نمی‌دانند. آنها نیز مانند پژوهشگران روش‌های آمیخته رویکردهای بسیاری را برای گردآوری و تحلیل داده در دسترس خود می‌بینند، به جای اینکه صرفاً به یک شیوه خاص (کمی یا کیفی) متوسل شوند. پژوهشگران پراگماتیسم معتقد به جهان بیرونی مستقل از ذهن و همچنین واقعیت‌های ذهنی هستند اما همچنین معتقدند که باید پرسشگری و اصرار بر دستیابی به واقعیت و قوانین طبیعی را متوقف کنیم.^۳ اینگونه پرسشگری صرفاً موضوع را عوض می‌کند (رورتی، ۱۹۸۳). پراگماتیسم‌ها توافق دارند که پژوهش همیشه در شرایط اجتماعی، تاریخی، سیاسی و سایر موقیعت‌ها انجام می‌شود. در عرصه عمل، افراد قائل به این جهان بینی از روش‌های متعدد گردآوری داده که به بهترین وجه پاسخگوی سوال پژوهش باشند استفاده می‌کنند و از هر دوی ماخذ کمی و کیفی گردآوری داده بهره می‌گیرند، بر پیامدهای عملی پژوهش تمرکز کرده و بر اهمیت انجام پژوهشی که به بهترین وجه پاسخگوی مسئله پژوهش باشد تاکید می‌کنند. بدین ترتیب از دیدگاه پژوهشگر ترکیبی، پراگماتیسم، در را به روی شیوه‌های چندگانه، جهان بینی‌های متفاوت و پیش فرض‌های مختلف و نیز شکل‌های مختلف گردآوری و تحلیل داده در مطالعه به اتکا شیوه‌های ترکیبی می‌گشاید.

رویکرد پژوهش حاضر ترکیبی است که در مرحله اول به صورت کیفی و اکتشافی و مرحله دوم به صورت توصیفی-پیمایشی می‌باشد. جامعه تحقیق شامل خبرگان و متخصصان مدیریت ورزشی و علوم سیاسی بود که تعداد افراد شرکت‌کننده در بخش مصاحبه ۱۵ نفر بودند. مصاحبه‌ها تا رسیدن مولفه‌ها به اشباع نظری ادامه داشت. برای انجام مصاحبه‌ها با متخصصان امر، به دلیل فراگیری بیماری کوید-۱۹ موجود در جامعه به صورت تلفنی و اسکایپ انجام شد. هر کدام از مصاحبه‌ها به طور میانگین ۵۰ دقیقه به طول انجامید. در این راستا صدای مشارکت‌کنندگان با کسب اجازه از خودشان ضبط شد و مصاحبه‌ها از حالت صوت به متن تبدیل می‌شود. در نهایت شروع به

کدگذاری کرده و مولفه‌های پژوهش و شاخص‌های آن‌ها شناسایی شدند و در ادامه در مرحله کمی مولفه‌های شناسایی شده در اختیار ۳۰ نفر از متخصصین مدیریت ورزشی و علوم سیاسی قرار گرفت. همانطور که اشاره شد

گراوری داده‌های این پژوهش در دو مرحله انجام گردید. در مرحله اول با استفاده از روش مصاحبه به جمع‌آوری نظرات ۱۵ نفر از نخبگان مدیریت ورزشی و علوم سیاسی مبادرت شد. که طرح کلی جلسات مصاحبه مطابق اسناد و مدارک، حول محور جمع‌آوری مولفه‌های قدرت هوشمند بود. در نهایت برای تحلیل مصاحبه‌ها در بخش کیفی از روش کدگذاری استفاده شد و در سه مرحله نسبت به استخراج مولفه‌ها و تجزیه و تحلیل از نرم افزار مکس کیودا^۱ ۲۰۲۰ استفاده شد. همچنین برای اولویت‌بندی مولفه‌های قدرت هوشمند از تحلیل سلسله مراتبی و نرم افزار اکسپرت چویس^۲ استفاده شد. راهبردهای مورد استفاده پژوهشگران در راستای تعیین پایایی و روایی ابزار پژوهش حاضر عبارتند از: درگیری طولانی مدت پژوهشگران با فضای پژوهشی و مشاهدات مداوم در محیط پژوهش از جمله اعتمادسازی افراد با موضوع پژوهش، فراگیری فرهنگ آن محیط و کنترل بدفهمی‌های ناشی از مداخله پژوهشگران. راهبرد دوم مورد استفاده، کنترل بیرونی پژوهش از طریق داوری یا گزارش شخص ثالث بود.

راهبرد دیگری که پژوهشگران برای تعیین اعتبار پژوهش از آن استفاده کرده‌اند، دریافت نظر شرکت‌کنندگان در پژوهش درباره اعتبار یافته‌ها و تفسیرهاست. همچنین کرسول (۲۰۰۹) معتقد است که اقدامات زیر به افزایش پایایی کمک می‌کند: یادداشت برداری مفصل و دقیق سر صحنه، ضبط صوت با کیفیت برای ثبت دقیق گفته‌ها، کدگذاری به کمک افرادی که جز تیم پژوهش نباشند و نهایتاً توافق بین کدگذاران که اگر چند کدگذار کار کدگذاری را انجام دهند لازم است بین آن‌ها توافقی درباره شیوه کار صورت پذیرد که همه موارد فوق در پژوهش حاضر انجام شده است. از این رو باید اعلام داشت که محققین از همه موارد فوق الذکر برای تعیین پایایی استفاده نموده است.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱. اطلاعات جمعیت شناختی مشارکت‌کنندگان

جنسیت	سن	تحصیلات	نوع تحصیلات	سمت (شغل)
مرد	۴۴	پسا دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی، شاغل در زیرمجموعه وزارت امور خارجه
زن	۳۹	پسا دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
مرد	۳۸	دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی، شاغل در قوه مقننه
زن	۴۳	دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
مرد	۴۲	پسا دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
زن	۲۹	فوق لیسانس	علوم ورزشی	شاغل در قوه مقننه
مرد	۲۸	دکتری	علوم سیاسی	شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
مرد	۳۳	دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی، شاغل در زیرمجموعه وزارت امور خارجه
زن	۳۹	دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
مرد	۵۴	دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان

^۱. MAXQDA

^۲. Expert Choice

جنسیت	سن	تحصیلات	نوع تحصیلات	سمت (شغل)
مرد	۵۲	دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی، شاغل در زیرمجموعه وزارت امور خارجه
مرد	۴۴	دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی، شاغل در زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان
مرد	۴۳	دکتری	علوم سیاسی	هیئت علمی
زن	۳۰	فوق لیسانس	علوم ورزشی	مدرس دانشگاه
مرد	۴۱	پست دکتری	علوم ورزشی	هیئت علمی

کدگذاری باز

پژوهشگران ابتدا همه مصاحبه‌ها را مورد مطالعه قرار داده‌اند و در نهایت بخش‌هایی از مصاحبه‌ها را که اطلاعاتی غنی در جهت حل مسئله به محقق نمی‌دادند را حذف و قسمت‌های مهم را، با ابزاری مانند هایلایت آماده کدگذاری اولیه می‌گرداند. در این مرحله محقق بین ۳۴ کد به دست آمده، کدهای را که از لحاظ مفهومی به هم مرتبط بوده‌اند را در یک دسته یا به مقوله قرار داده است.

جدول ۳. مقوله بندی متغیر پژوهش

مقوله	کدهای اولیه
انسانی	۱ قهرمانان ورزشی
	۲ ورزشکاران لژیونر
رویدادی	۳ توانایی اعمال آتشبس موقت در حین برگزاری مسابقات المپیک
	۴ مبادلات و تعاملات ورزشی معنوی و مادی بین کشورها
	۵ کسب میزبانی بازی‌های المپیک و جام جهانی با هدف کسب قدرت و ثروت
	۶ بهبود وجهه بین المللی با کسب میزبانی رویداد های بزرگ بین المللی
	۷ تسخیر اذهان و قلوب مردم با کسب عنوان قهرمانی بین المللی
	۸ اجتناب از رقابت با ورزشکاران کشورهای متعارض از حیث ایدئولوژی (ایران و اسرائیل)
	۹ حمایت نهاد های قانونگذار از عدم رقابت با ورزشکاران کشور های متعارض ایدئولوژیک
	۱۰ مشروعیت بخشی از طریق ورزش
	۱۱ سلب مشروعیت با عدم حضور در رقابت های ورزشی
	۱۲ حق رای مثبت یا منفی در سازمان های بین المللی ورزشی
سلبی	۱۳ کسب یا سلب کرسی های فدراسیون های جهانی
	۱۳ اعمال ناداوری ها در نتایج مسابقات بین المللی
	۱۴ تعلیق فدراسیون های ورزشی کشورها
	۱۵ تحریم رسانه ای در ورزش
	۱۶ مشارکت یا عدم مشارکت در مسابقات ورزشی جهانی (مانند المپیک)

مقوله	کدهای اولیه	
		۱۷ نفوذ گول های برندینگ ورزشی در اقتصاد ورزشی کشورها
اقتصادی		۱۸ تحریم‌های اقتصادی علیه ورزش کشورها
		۱۹ ساختار اقتصادی موفق در ورزش
		۲۰ رسانه‌های ورزشی فرامرزی و قدرتمند (اسکای اسپورت قطر)
		۲۱ فقدان حکمرانی مطلوب مابین وزارت ورزش و وزارت خارجه
		۲۲ سلطه بر افکار عمومی ملت‌های دیگر از طریق ورزش
		۲۳ تاکید بر ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی کشور از طریق ورزش
		۲۴ معرفی فرهنگ ورزشی کشور در صحنه‌های برون مرزی
		۲۵ استفاده از اهرم ورزش در راستای برابری جنسیتی و نژادی
		۲۶ برابری مذهبی و قومیتی در سایه ورزش
		۲۷ تاسیس فدراسیون‌های ویژه زنان و دیگر انواع همبستگی
ایدئولوژی		۲۸ تاسیس نهادهای همگرایی و همبستگی از طریق ورزش در کشورها
ک)		۲۹ استفاده از ورزش در راستای گسترش ایدئولوژی سیاسی (ساخت ورزشگاه های چینی در آفریقا)
فرهنگی و		۳۰ کاربست حقوق بشر در ورزش (نقض حقوق بشر: حمله روسیه به افغانستان)
سیاسی)		۳۱ انواع تهدیدات ورزشی (تهدید به کشتن ورزشکاران یا تهدید به تعلیق فدراسیون)
		۳۲ اقدام به ترور در ورزش
		۳۳ استفاده غیر قانونی از نیروی نظامی در رویدادهای ورزش (نظامیان فلسطینی در المپیک ۱۹۷۲ آلمان)
		۳۴ سوگیری اذهان محققین ورزشی در ژورنال‌های بین‌المللی
علمی		۳۵ اهدای بورس‌های تحصیلی به دانشجویمان ورزشی کشورها

نتایج حاصل از روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)

فرآیند تحلیل سلسله مراتبی یکی از معروفترین فنون تصمیم‌گیری چند شاخصه است که توسط توماس ال ساعتی در دهه ۱۹۷۰ ابداع گردید. این روش هنگامی که عمل تصمیم‌گیری با چند گزینه و شاخص تصمیم‌گیری روبرو است، میتواند مفید باشد. شاخص‌ها می‌توانند کمی و یا کیفی باشند. در این مرحله ۱۸ پرسشنامه بین ۱۸ کارشناس خبره هم در زمینه مدیریت ورزشی و هم علوم سیاسی که آشنایی کاملی با موضوع داشتند توزیع و تعداد ۱۵ پرسشنامه به دست محقق رسیده و تحلیل سلسله مراتبی بر روی آنها انجام شده است.

در یک فرایند سلسله مراتبی وزن نهایی گزینه‌ها از مجموع حاصل ضرب اهمیت معیارها در وزن گزینه‌ها به دست می‌آید. که مولفه انسانی بالاترین وزن و مولفه علمی پایین‌ترین وزن را به خود اختصاص داده است.

جدول ۴. میانگین نظرات خبرگان

میانگین نظرات						
انسانی	رویدادی	سلبی	اقتصادی	ایدئولوژیک (فرهنگی و سیاسی)	علمی	
انسانی	۱/۰۰	۰/۷۳	۱/۵۵	۶/۸۳	۱/۳۰	۶/۰۳
رویدادی	۷/۱۴	۱/۰۰	۵/۷۱	۶/۴۰	۶/۵۲	۶/۲۴
سلبی	۶/۳۲	۲/۰۳	۱/۰۰	۵/۶۴	۶/۹۷	۶/۴۳
اقتصادی	۰/۷۲	۱/۶۲	۲/۷۵	۱/۰۰	۵/۹۱	۶/۴۳
ایدئولوژیک (فرهنگی و سیاسی)	۳/۵۷	۱/۲۳	۱/۳۶	۱/۹۶	۱/۰۰	۶/۶۳
علمی	۰/۸۱	۱/۴۵	۱/۳۷	۱/۵۷	۱/۳۶	۱/۰۰
	۱۹/۵۷	۸/۰۶	۱۳/۷۴	۲۳/۴۰	۲۳/۰۶	۳۲/۷۶

جدول ۵. نرمال سازی داده ها

انسانی	رویدادی	سلبی	اقتصادی	ایدئولوژیک (فرهنگی و سیاسی)	علمی	
انسانی	۰/۰۵	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۲۹	۰/۰۶	۰/۱۸
رویدادی	۰/۳۶	۰/۱۲	۰/۴۲	۰/۲۷	۰/۲۸	۰/۱۹
سلبی	۰/۳۲	۰/۲۵	۰/۰۷	۰/۲۴	۰/۳۰	۰/۲۰
اقتصادی	۰/۰۴	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۰۴	۰/۲۶	۰/۲۰
ایدئولوژیک (فرهنگی و سیاسی)	۰/۱۸	۰/۱۵	۰/۱۰	۰/۰۸	۰/۰۴	۰/۲۰
علمی	۰/۰۴	۰/۱۸	۰/۱۰	۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۰۳

جدول ۶. وزن مولفه های اصلی قدرت هوشمند

مولفه ها	وزن
رویدادی	۰/۲۷۵۱۳۶
سلبی	۰/۲۳۱۲۷۳
اقتصادی	۰/۱۵۵۴۷۹
انسانی	۰/۱۳۱۱۱۴
ایدئولوژیک (فرهنگی و سیاسی)	۰/۱۲۷۳۸۳
علمی	۰/۰۷۹۶۲۵

در یک فرایند سلسله مراتبی وزن نهایی گزینه‌ها از مجموع حاصل ضرب اهمیت معیارها در وزن گزینه‌ها به دست می‌آید. که مولفه انسانی بالاترین وزن و مولفه علمی پایین‌ترین وزن را به خود اختصاص داده است.

بحث و نتیجه‌گیری

برخلاف چهره زیبای ورزش که غالباً در زمره قدرت‌نرم قرار گرفته‌است، بسته به نحوه و اهداف استفاده از کارکردهای سیاسی اجتماعی ورزش، ماهیت آن متغیر خواهد بود (احمدی پور و همکاران، ۲۰۱۱) لذا در همین چارچوب و با عنایت به شرایط حساس کنونی ایران در عرصه جهانی و ایجاد فشار از سوی برخی کشورهای خاص، حضور پررنگ تیم‌های ملی ایران در رویدادهای بین‌المللی پربیننده مانند بازی‌های المپیک و ... مجالی کمیاب در راستای کاهش فشار جامعه جهانی بوده که به پیشبرد قدرت هوشمند ایران و جایگاه نخبگان ورزش کشور در ساختار نوین جهانی کمک می‌نماید.

نتایج کدگذاری داده‌ها به منظور شناسایی شاخص‌های انسانی قدرت هوشمند در ورزش نشان داد که ۲ مقوله شامل تاثیر قهرمانان ورزشی در ترغیب افکار عمومی ملت‌ها و تاثیر ورزشکاران لژیونر با معرفی مردم و فرهنگ کشور خود به‌عنوان شاخص‌های انسانی قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. بر کسی پوشیده نیست که امروزه ورزشکاران به عنوان الگوهای رفتاری بخش مهمی از جامعه به ویژه جوانان و نوجوانان ایفای نقش می‌کنند؛ بنابراین، به نظر می‌رسد که قهرمانان ورزشی در ترغیب افکار عمومی ملت‌ها و در نهایت قدرت هوشمند یک کشور، نقش موثری داشته باشند. از دیدگاهی دیگر، این موضوع با توجه به فراگیری رسانه‌ها به امری عمومی در جهان بدل گشته است به طوری که غالباً مشاهده می‌شود که الگوی نوجوانان و جوانان کشور را ورزشکاران دیگر کشورها تشکیل می‌دهند. لذا می‌توان بیان داشت که ورزشکاران علاوه بر تاثیرات داخلی، می‌توانند تاثیرات خارجی نیز داشته و زمینه افزایش قدرت نرم به‌عنوان بخشی از قدرت هوشمند کشورها در ورزش را مهیا سازند. این تاثیرگذاری می‌تواند هم در رفتارهای ورزشکاران در میداين بزرگ ورزشی رخ دهد و هم اینکه توسط ورزشکاران لژیونر به گونه‌ای دیگر اتفاق بیوفتد. در واقع، ورزشکاران لژیونر شاید بتوانند با معرفی مردم و فرهنگ کشور خود، افزایش قدرت هوشمند بیشتری را نسبت به دیگر قهرمانان ورزشی به ارمغان آورند.

در ادامه، نتایج کدگذاری داده‌ها به منظور شناسایی شاخص‌های رویدادی قدرت هوشمند در ورزش نشان داد که ۴ مقوله اصلی شامل توانایی اعمال آتش بس المپیک، میزبانی بازی‌های المپیک و جام جهانی با هدف کسب قدرت و ثروت، استفاده ابزاری از میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی و پیروزی بر اذهان و قلوب از طریق کسب عنوان قهرمانی به‌عنوان شاخص‌های مبادلات ورزشی قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. بر کسی پوشیده نیست که میزبانی رویدادهای ورزشی همواره منافع بسیاری برای کشورها در پی داشته است که بخشی از آن به منافع مالی باز می‌گردد و بخشی دیگر را می‌توان در سایر بخش‌ها مانند توسعه امکانات شهری، توسعه فرهنگ، توسعه توریستی میزبان، شناساندن میزبان به تمامی دنیا و ... مشاهده کرد از طرف دیگر، بر همگان واضح است که میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی موجب افزایش منزلت بین‌المللی می‌شود (سجادی و همکاران، ۲۰۰۷). مونه بارز این موضوع را می‌توان در کسب میزبانی جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ توسط کشور قطر مشاهده کرد چرا که با کسب میزبانی این رقابت‌ها توسط قطر، منزلت بین‌المللی این کشور به طور کلی با دوران پیش از کسب میزبانی تغییر یافت. همچنین، در مثالی دیگر می‌توان به شهر "پیونگ چانگ" کره جنوبی به‌عنوان میزبان بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۱۸ اشاره کرد. بدون شک تا پیش از کسب این رویداد، شهر پیونگ چانگ شهری کمتر شناخته شده در جه ان بود در حالی که پس از کسب میزبانی، توانست از جایگاه ویژه‌ای در میان مردم دنیا برخوردار شود و منزلت بین‌المللی مناسبی در جامعه بین الملل کسب

نماید (جلالی فراهانی و علیدوست قهفرخی، ۲۰۱۳). علاوه بر این موارد، مولفه دیگری که چهره نرم قدرت هوشمند در ورزش را نمایان می‌کند، پیروزی بر اذهان و قلوب از طریق کسب عنوان قهرمانی است. در زمان جنگ سرد، ورزش و قهرمانی در آن به ویژه در رقابت های المپیک به‌عنوان وسیله‌ای برای نشان دادن قدرت بلوک غرب و شرق در مقابل هم تلقی می‌شد (سجادی و همکاران، ۲۰۰۷) و در سال‌های اخیر، این موضوع بیشتر در میان کشورهای آمریکا و چین قابل مشاهده است چرا که همواره در تلاشند که در رقابت‌های المپیک بالاتر از سایر کشورها و در جایگاه نخست قرار گیرند. در نهایت، اوج قدرت ورزش را می‌توان در ایجاد آتش بس در برخی جنگ‌ها در خلال بازی‌های المپیک (سجادی و همکاران، ۲۰۰۷) و حتی تصویت قطعنامه‌ای مبنی بر آتش بس تمامی جنگ‌ها در حین برگزاری بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو و یا تغییر زمان برگزاری اجلاس سران سازمان ملل به هنگام همزمانی با بازی‌های جام جهانی فوتبال (جلالی فراهانی و علیدوست قهفرخی، ۲۰۱۳) مشاهده کرد.

یافته‌ها نشان داد که ۸ مقوله شامل اجتناب از رقابت با ورزشکاران برخی کشورها، حمایت پارلمانی از عدم رقابت با ورزشکاران سایر کشورها، مشروعیت بخشی یا سلب مشروعیت از کشورها از راه ورزش، حق رای مثبت یا منفی در سازمان‌های بین‌المللی ورزشی، اعمال ناداوری، تعلیق فدراسیون‌های ورزشی کشورها، تحریم رسانه‌های ورزشی و شرکت یا عدم شرکت در مسابقات ورزشی جهانی (مانند المپیک) نیز به‌عنوان شاخص‌های سلبی قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. بایستی توجه داشت که قدرت هوشمند کشورها همواره با رقابت‌های ورزشی و مشارکت در آن‌ها تجلی نمی‌یابد (احمدی و اکبری، ۲۰۱۵) بلکه، گاهی با عدم مشارکت و یا تحریم یک رقابت و یا عدم رقابت با ورزشکاری خاص می‌تواند متجلی گردد. در واقع، ورزش از این دیدگاه دارای قدرت سلبی است. در این راستا می‌توان به تحریم بازی‌های المپیک ۱۹۸۰ مسکو توسط آمریکا و برخی متحدانش به اعتراض به اشغال افغانستان توسط شوروی و یا تحریم بازی‌های المپیک ۱۹۸۴ لس آنجلس توسط شورمان و برخی دیگر از کشورها اشاره داشت (سجادی، ۲۰۰۷). در واقع، تحریم‌های اینچنینی به نوعی بیانگر عدم مشروعیت یک کشور خاص بوده و می‌تواند بازتاب‌های گسترده‌ای در اذهان عمومی جهان داشته باشد. از زاویه‌ای دیگر، زمانی که یک کشور در یک سازمان بین‌المللی ورزشی مانند فدراسیون‌های جهانی و یا کمیته بین‌المللی المپیک دارای کرسی‌های موثر و حق رای مثبت یا منفی است، این موضوع نشان دهنده قدرت هوشمند آن کشور در ورزش بوده و به نوعی می‌تواند حتی بر موضوعاتی دیگر مانند اعمال ناداوری در حق ورزشکاران کشورهای دیگر موثر باشد (باقری و همکاران، ۲۰۱۶) که نمونه آن را می‌توان در حذف سعید عبدولی در کشتی فرنگی در المپیک ۲۰۱۲ لندن و جلوگیری از دسترسی به مدال توسط بهداد سلیمی وزنه بردار سنگین وزن کشورمان در المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو مشاهده کرد. این بی‌عدالتی‌ها در حالی صورت گرفت که کشورمان در سازمان‌های ورزشی بین‌المللی به ویژه فدراسیون‌های جهانی و کمیته بین‌المللی المپیک کرسی‌های مهم و تاثیرگذاری در اختیار ندارد. تعلیق فدراسیون‌های ورزشی کشورها نیز یکی دیگر از مولفه‌های شاخص‌های سلبی محسوب می‌گردد که بدین وسیله، کشورهای قوی‌تر می‌توانند مشروعیت برخی کشورها را حداقل در حوزه ورزش سلب نموده و بدین طریق، فشارهای مختلفی بر آنان وارد آورند.

در ادامه یافته‌ها نشان داد که ۳ مقوله شامل نفوذ برندهای ورزشی، تحریم‌های بانکی و مالی علیه ورزش کشورها و ساختار اقتصادی موفق در ورزش به‌عنوان شاخص‌های اقتصادی قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. در این رابطه، نگاهی به برندهای ورزشی در تمام دنیا می‌تواند مبین برخی مسائل باشد. امروزه در حوزه پوشاک ورزشی و در اغلب رشته‌های ورزشی، زمانی که حرف از برند ورزشی می‌شود، همواره نام‌هایی مانند آدیداس، نایکی، پوما و ... بیش از سایر برندها به چشم می‌خورند. حال اگر به قدرت ورزشی کشورهای آن برندها نگاه شود، مشاهده می‌گردد که همواره این برندهای ورزشی در کشورهایی قرار دارند که از قدرت اقتصادی سیاسی بالایی برخوردارند (گودرزی و همکاران، ۲۰۱۲) و لذا، به نظر می‌رسد که دارا بودن قدرت هوشمند توسط کشورها می‌تواند حتی در ارتقای برندهای ورزشی آنان در

سراسر جهان نیز موثر باشد. در واقع، نفوذ برندهای ورزشی در کشورها نمود دیگری از قدرت هوشمند در ورزش محسوب می‌گردد. در همین راستا، بایستی توجه داشت که قدرت هوشمند در ورزش می‌تواند تبعات بسیاری برای کشورهای ضعیف‌تر به دنبال داشته باشد که نمونه آن را می‌توان در تحریم‌های بانکی و مالی علیه ورزش کشورها لمس نمود. این موضوع متأسفانه برای کشورمان نیز بارها اتفاق افتاده است که آخرین نمونه آن را می‌توان عدم دسترسی آسان باشگاه پرسپولیس به جایزه نقدی پیش‌بینی شده برای کسب نایب قهرمانی در رقابت‌های جام باشگاه‌های فوتبال آسیا دانست. بر کسی پوشیده نیست که کشورهای قدرتمند در حوزه بین‌المللی ورزشی معمولاً از ساختارهای اقتصادی موفق‌تری در ورزششان برخوردارند. به‌عنوان نمونه، امروزه کشورهای اروپایی مانند انگلیس، آلمان، اسپانیا، ایتالیا و فرانسه از لحاظ ساختارهای مالی به ویژه در رشته فوتبال، از ساختارهای اقتصادی موفق‌تری برخوردارند که این موضوع نشان از قدرت هوشمند آنان در ورزش دارد.

پنجمین بخش از یافته‌ها نشان داد که ۲ مقوله اصلی شامل مولفه‌های سیاسی و مولفه‌های فرهنگی به‌عنوان شاخص‌های ایدئولوژیک قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. در این راستا، مولفه‌های به دست آمده را می‌توان به صورت کلی به دو بخش مولفه‌های سیاسی و مولفه‌های فرهنگی تقسیم نمود. در بخش مولفه‌های فرهنگی، مواردی همچون تأکید بر ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی کشور در ورزش، معرفی فرهنگ ورزشی کشور در صحنه‌های فرامرزی، استفاده از اهرم ورزش در راستای برابری جنسیتی، مذهبی، قومیتی، نژادی و ... می‌تواند مولفه‌های قابل تاملی باشند که برخی از آن‌ها لازمه و علت قدرت هوشمند و برخی دیگر معلول آن هستند. رسانه‌های ورزشی فرامرزی و قدرتمند نیز می‌توانند نوعی قدرت هوشمند باشند که در این راستا به نظر می‌رسد کشورمان از جایگاه نامناسبی برخوردار باشد چرا که امروزه کشورمان علاوه بر آنکه نتوانسته است رسانه ورزشی بین‌المللی مناسبی عرضه نماید، حتی بارها رقابت‌های ورزشی معتبر را از رسانه‌های دیگر کشورها به امانت گرفته است. اهمیت این موضوع در آن است که امروزه برخی کشورها با کمک ورزش و از طریق رسانه‌ها توانسته‌اند بر افکار عمومی سایر کشورها سلطه یابند چرا که جذب مخاطبان سایر کشورها از طریق ورزش می‌تواند زمینه‌ساز جذب آنان به سایر مسائل و در نهایت سلطه بر افکار آنان گردد (گودرزی و همکاران، ۲۰۱۲). البته این تنها بخشی از مولفه‌های مربوط به شاخص‌های ایدئولوژیک را تشکیل می‌دهد و بخش دیگر آن به مولفه‌های سیاسی باز می‌گردد که به منظور ارتقای قدرت هوشمند به ویژه در بخش مولفه‌های سیاسی، انسجام و هماهنگی بین وزارت ورزش و جوانان و وزارت امور خارجه و سایر دستگاه‌های ذی ربط الزامی است. در واقع وزارت ورزش و جوانان به‌عنوان متولی ورزش کشورمان نمی‌تواند به تنهایی زمینه افزایش قدرت هوشمند در ورزش را برای کشور فراهم نماید چرا که در این راستا نیازمند همکاری‌های بین‌سازمانی برای اموری همچون کسب کرسی‌های بین‌المللی، جلوگیری از تحریم‌های مالی ورزش کشور و ... از طریق همکاری و لابیگری با سایر کشورها از طریق وزارت امور خارجه است. بنابراین لازم است که سازمان‌های ورزشی کشورمان به ویژه وزارت ورزش و جوانان همکاری گسترده‌ای با سایر سازمان‌ها داشته باشند. در همین راستا، دیگر نموده‌های سیاسی قدرت هوشمند در ورزش را می‌توان در استفاده از ورزش در راستای گسترش ایدئولوژی سیاسی برای مثال استفاده ابزاری بلوک غرب و شرق از ورزش در دوران جنگ سرد و یا استفاده حزب نازی از بازی‌های المپیک ۱۹۳۶ برلین (سجادی و همکاران، ۲۰۰۷)، کاربست ابزار حقوق بشری در ورزش، تهدید به تعلیق و تحریم فدراسیون‌های ملی، استفاده غیرقانونی از نیروی نظامی در رویداد‌های ورزش و ... مشاهده کرد.

بر اساس یافته‌ها، دو مقوله جهت دهی به اذهان محققین ورزشی در ژورنال‌های بین‌المللی و اهدای بورسیه‌های تحصیلی به دانشجویان ورزشی کشورها نیز به‌عنوان شاخص‌های علمی قدرت هوشمند در ورزش وجود دارد. آخرین شاخص قدرت هوشمند در ورزش را شاخص‌های علمی تشکیل می‌دهد که نشان از اهمیت قدرت هوشمند کشورها در مباحث علمی و تحصیلی است. معمولاً کشورهای قدرتمند از نظر

ورزشی، از نظر علم ورزش نیز قوی بوده و لذا دانشگاه‌های آن‌ها، دارای ژورنال‌های معتبری نیز در این حوزه هستند (شریعی فیض ابادی، ۲۰۱۹). حال از آنجا که این ژورنال‌ها از اعتبار بالایی برخوردارند، لذا رویکرد و یا علاقه داوران و مسئولین آن‌ها که تصمیم‌گیری درباره پذیرش یا رد تحقیقات علمی ارسالی را بر عهده دارند، می‌تواند محققان را مجاب نماید که در راستای رویکردهای آنان به اجرای تحقیقات علمی بپردازند که این موضوع می‌تواند موجبات پیشرفت هرچه بیشتر آنان را فراهم نماید چرا که اولاً آنان بر اساس نیازهای کشور خود به پذیرش مقالات اقدام می‌کنند، ثانیاً مجوز حق استفاده از نتایج تحقیقات را نیز در اختیار دارند که بدین وسیله می‌توانند بر قدرت هوشمند خود نیز در ورزش بیفزایند. از سوی دیگر، همان دانشگاه‌های معتبر با اهدای بورسیه‌های تحصیلی به دانشجویان ورزشی سایر کشورها، علاوه بر جذب نخبگان ورزشی سایر کشورها و انباشت ژن‌های نخبه در کشورشان، بدین وسیله می‌توانند از ظرفیت‌های آنان در کسب مدال‌های رنگارنگ در انواع رقابت‌های ورزشی نیز بهره‌مند شوند که این موضوع نیز مجدداً بر قدرت هوشمند آنان در ورزش خواهد افزود.

در نهایت پس از شناسایی شاخص‌های قدرت هوشمند در ورزش، اقدام به رتبه‌بندی آن‌ها از نظر درجه اهمیت شد و نتایج نشان داد که از میان شاخص‌های مولفه‌های قدرت هوشمند در ورزش به ترتیب شاخص‌های رویدادی قدرت هوشمند، شاخص‌های سلبی قدرت هوشمند، شاخص‌های اقتصادی قدرت هوشمند، شاخص‌های انسانی قدرت هوشمند، شاخص‌های ایدئولوژیک قدرت هوشمند و در نهایت شاخص‌های علمی قدرت هوشمند در ورزش از اولویت بالاتری برخوردارند. در تمامی اولویت‌بندی‌ها، طبیعی است که برخی عوامل از سایر عوامل اهمیت بیشتری داشته و لذا اولویت بالاتری را به خود اختصاص دهند اما نکته مهم، ترتیب قرارگیری عوامل در اولویت‌بندیها و چرایی آن است. در رابطه با نتیجه به دست آمده، به نظر می‌رسد که شاخص‌های رویدادهای ورزشی از دیگر شاخص‌های قدرت هوشمند در ورزش از اهمیت بالاتری برخوردار باشد. چرایی این موضوع را می‌توان در قدرت بسیار زیاد رویدادهای ورزشی در عصر حاضر دانست که از جنبه‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و ... می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. در واقع با توجه به فواید بسیاری که این رویدادها می‌تواند در اختیار دولت‌ها به ویژه میزبانان آن‌ها قرار دهند، منطقی به نظر می‌رسد که توجه به این شاخص‌ها بایستی بیش از سایر شاخص‌ها صورت پذیرد. در توضیحات سوال دوم تحقیق بیان شد که این رویدادها می‌توانند چه اثرات مثبتی به دنبال داشته باشند که از جمله آن‌ها به ارتقای منزلت بین‌المللی اشاره شد که در رابطه با شهر پیونگ چانگ (کره جنوبی) و یا کشور قطر به راستی نقش بسزایی داشته و دارد.

در انتها و با توجه به نتایج و تفاسیر ارائه شده می‌توان بیان داشت که ورزش و رویدادهای ورزشی می‌تواند ابزار مناسبی در جهت ارتقای قدرت هوشمند کشورها تلقی گردد و لذا پیشنهاد می‌شود که مسئولین سیاسی ورزشی کشورمان از طریق راهکارهایی همچون حمایت از کسب میزبانی رقابت‌های ورزشی مهم، حمایت هرچه بیشتر از ورزشکاران قهرمان به ویژه ورزشکاران لژیونر کشورمان و تلاش برای افزایش تعداد ورزشکاران لژیونر و شاغل در باشگاه‌های ورزشی خارجی، تلاش بیشتر در جهت کسب کرسی‌های مهم در سازمان‌های ورزشی بین‌المللی و ارتقای سطح علمی ژورنال‌های داخلی، بش از پیش بر افزایش قدرت هوشمند کشور در ورزش تأکید نمایند.

در پایان، اشاره ای داریم بر محدودیت‌های تحقیق که عبارت بودند از کمبود منابع و تحقیقات مربوط به قدرت هوشمند در ورزش، عدم دسترسی به ابزار مناسب و استاندارد برای شناسایی شاخص‌های قدرت هوشمند در ورزش، وجود شرایط اپیدمی کرونا و محدودیت در برقراری ارتباط مستقیم با نمونه‌های تحقیق.

در راستای پژوهش ارائه شده، پیشنهاد می‌شود تحقیق‌هایی با هدف شناسایی مشکلات و ضعف‌های کشورمان در راستای دستیابی به قدرت هوشمند در ورزش و ارائه راهکارهای مرتفع ساختن آن‌ها صورت پذیرد، یا در پیشنهادی دیگر توصیه میشود پژوهشی تطبیقی با هدف شناسایی شاخص‌های قدرت هوشمند در ورزش در کشورهای پیشرو همچون آمریکا و انگلیس انجام گرفته و از نتایج آن برای ارتقای

وضعیت قدرت هوشمند در ورزش کشورمان استفاده شود و در نهایت با توجه به ابزار تحقیق که شامل مصاحبه بود، پیشنهاد می‌شود تحقیقی با هدف مشابه البته با استفاده از ابزارهای دیگری همچون پرسشنامه‌های استخراجی از مقالات خارجی نیز صورت پذیرد.

تقدیر و تشکر

نگارندگان بر خود لازم می‌دانند از تمامی اشخاصی که در این راه ما را یاری نمودند، تقدیر و تشکر به عمل آورند.

References

- Afkhami, Omid; Asgar Khani, Abu Muhammad; Mottaqi, Ibrahim; (2019). "Study of Iran-US Relations from the Perspective of Smart Power Components". *Journal of Defense Policy*, Twenty-seventh year, No. 108, Fall 1398, pp. 170-145. (In Persian)
- Ahani, Mohammad Reza. (2014). "Smart Power". *Soft War Observation Quarterly*, Fall 2014, No. 3, pp. 20-9. (In Persian)
- Ahmadi, Mehdi; Akbari, Khairullah; (2015). "Autopsy of the Smart power of the Islamic Republic of Iran with emphasis on the developments in the Middle East". *Journal of Psychiatric Operations Studies*. Fall and Winter 2015, No. 43, pp. 95-61. (In Persian)
- Ahmadipour, Zahra; Junidi, Reza; Buyeh, Chamran; Damabi, Seyed Saadat Hosseini; (2011). "Conceptualizing the Geopolitics of Sport". *Geopolitical Quarterly*, Year 9, Issue 2, Summer 2013, pp. 48-1. (In Persian)
- Armstrong, Gary & Rosbrook-Thompson, James & Lindsay, Iain. (2021). Power Plays: The Projection of Hard and Soft Power in Sport. 10.5771/9783896659040.
- Arnold, Richard. (2021). Sport and domestic "soft power" in Russia. 10.4324/9780429353031-6.
- Bagheri, Yousef, Shariati Feyzabadi, Mehdi, Nazarian, Abbas. (2016). Soft Modeling (ISM) components of sports diplomacy. *Journal of Sports Management*, 8 (5), 821-797. (In Persian)
- BEGOVIĆ, Marko. (2015). AN OVERVIEW OF SPORT WITHIN INTERNATIONAL RELATIONS (IR). Vol. LXVI, No. 1157, pp. 45-54.
- Bolçay, D. (2018). SPORTS AS PUBLIC DIPLOMACY ELEMENT. *European Journal of Physical Education and Sport Science*.
- Buckel, B. A. Nationalism, Mass Politics, and Sport: Cold War Case Studies at Seven Degrees, DTIC Document, 2008.
- Cao, Annie Yuan. (2018). The "Soft (and Smart) Power" of Influence: China's New Diplomatic Rhetoric in the 21st Century. Graduate School of Public and International Affairs. *University of Ottawa*, pp 1- 59.
- Clinton, Hillary. (2011). "Upgrading America's Smart Power in International Sports Exchanges with Congo." Available at www.gerdab.ir Published: January 17, 2012. (In Persian)
- Creswell, J. W. (2009). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (3rd ed.). Sage Publications, Inc.
- Donos, Maxim. (2012). *Communicating Sport Mega-Events and the Soft Power Dimensions of Public Diplomacy*. Department of Communication, Faculty of Arts, For the MA degree in Communication, *University of Ottawa*
- Dousti, A., Saboonchi, R., Shariati Feizabadi, M. (2019). Sport behind Public Diplomacy; Functional Components of Sport Diplomacy in Iran. *World Sociopolitical Studies*, 3(2), 379-407.

- Eltiaminia, Reza; Mohammadi Azizabadi, Mehdi. (2015). "The Subsequent and Accelerating Role of Sport in Providing Peace Between States." *International Political Research Quarterly*, No. 22, Spring 2015, pp. 179-149. (In Persian)
- Farhadi, Mohammad and Moradian, Mohsen. (2008). Understanding of soft power. *Basij Studies*, Volume 1. (In Persian)
- Gallarotti, Giulio. (2019). Compound soft power: the BRICS and the multilateralization of soft power. 10.4324/9781315197159-8.
- Ghasemi, Hamid; Purkiani, Mohammad; Sabbagh Novin, Mahnaz. (2018). Comparison of the international relations situation of the National Federation of University Sports of Iran with selected countries, *Journal of Communication Management in Sports Media*, 5 (20), 89-100. (In Persian)
- Ghorbani Sheikh Nashin, Arsalan; Karami, Kamran; Abbaszadeh, Hadi (2011). Smart power; The new evolution of power in the age of globalization. *Foreign Relations*, 3 (4 (12 in a row)), 125-150. (In Persian)
- Glasser B. S. (2014) The Price of Smart Power Will Obama's nuclear deal with Iran come at the cost of Syrian lives?
- Goodarzi, Mahmoud; Asadi, Hassan; Khabiri, Mohammad and Dosti, Morteza. (2012). Politics and sports. Sari, *Moj Qalam Publications*, first edition, 97. (In Persian)
- Grix, Jonathan & Brannagan, Paul & Lee, Donna. (2019). Sports Mega-Events and the Concept of Soft Power. 10.1007/978-981-13-7952-9_3.
- Grix, Jonathan; Michael Brannagan, Paul & Houlihan, Barrie. (2015). Interrogating States' Soft Power Strategies: A Case Study of Sports Mega-Events in Brazil and the UK, *Global Society*, 29:3, 463-479.
- Hafeznia, M., Ghorbaninejad, R., Ahmadipour, Z., Ghavam, A. (2013). Tension and Conflict Theories between Countries: Review, Critique and Presenting a Theoretical Model. *Geopolitics Quarterly*, 9(32), 1-35.
- Hafeznia, Mohammad Reza and Seyyed Abbas Ahmadi (2009), "Geopolitical explanation of the impact of the Islamic Revolution on the politicization of the Shiites of the world", *Quarterly Journal of Shiite Studies*, Year 7, No. 1. (In Persian)
- Hill, J. (2003). Introduction: Sport and Politics. *Journal of Contemporary History*, 38(3), 355-361.
- Junidi, Reza; Malai, Massoud (2019). "Strategies based on the soft power of the Islamic Republic of Iran against the intelligent power of the United States of America". *Political Strategy*, Third Year, Spring, No. 8, pp. 65-89. (In Persian)
- Khodaei, Mahmoud. (2020). "A Look at Iran-US Sports Diplomacy". Mashreq News. (In Persian)
- Kobierecki, M. M. (2019). The domestic dimension of sports diplomacy, *Review of Nationalities*, 9(1), 17-28.
- Lormore, Roger and Bauder, Adrienne (2014). *Sports and International Relations*. Seyed Nasrullah Sajjadi and Akbar Heidari. First Edition, Tehran: Sports Science Publishing (Hatmi). (In Persian)
- Mohammadian, Ali; Abdi, Hani; (2017). "An Analysis of Iran's Promotion in the Middle East with Emphasis on Smart Power". *Political Science Quarterly of Karaj Azad University*, Fall 2017, No. 4, pp. 48-23. (In Persian)
- Mormile, Chiara (A.A. 2016/2017) Sport as a mean of soft power: a focus on China and United States of America. Tesi di Laurea in Political sociology, LUISS Guido Carli, relatore Michele Sorice, pp. 44. [Bachelor's Degree Thesis]
- Mottaqi, Ibrahim; (2008). " Smart Power and American Face Change Strategy in the Obama Era." *Basij Strategic Studies Quarterly*, Winter 2008, No. 41, pp. 80-55. (In Persian)
- Murray, S., Pigman, G. A. (2014). "Mapping the relationship between international sport and diplomacy". *Sport in Society*, 17(9), pp: 1098-1118.
- Nye J. S. (2011). Power: hard, soft, and smart. *The Encyclopedia of Peace Psychology*, - Wiley Online Library.
- Nye, J. (2009). Get Smart: Combining Hard and Soft Power. *Foreign Affairs*, 88(4), 160-163.

- Nygård, H. M., & Gates, S. (2013). Soft power at home and abroad: Sport diplomacy, politics and peace-building. *International Area Studies Review*, 16(3), 235–243.
- Peymanfar, Mohammad Hassan; Elahi, Alireza; Sajjadpour, Seyed Mohammad Kazem; Hamidi, Mehrzad (2019). Evaluation of Sports Diplomacy of the Islamic Republic of Iran Using TOPSIS Model, *Quarterly Journal of Socio-Cultural Strategy*, 8 (32), 163-178. (In Persian)
- Pigman, Geoffrey Allen. (2014). International Sport and Diplomacy's Public Dimension: Governments, Sporting Federations and the Global Audience, *Diplomacy & Statecraft*, 25:1, 94-114.
- Poor Ahmadi, Hossein (2010). Soft power and foreign policy of the Islamic Republic of Iran. Qom, *Book Garden*. (In Persian)
- Poor Hassan, Nasser; Ghanbari, Loghman; Rezaei, Zahra; (2018). "Recognition of the Obama administration's smart power strategy against the Islamic Republic of Iran." *Quarterly Journal of Parliament and Strategy*, Fall 1397, No. 95, pp. 368-341. (In Persian)
- Rasooli Thaniabadi, Elham; Rustaei, Mojtaba, (2015). "China Smart Power Strategy". *Quarterly Journal of Political Research*, Summer 2016, No. 17, pp. 50-34. (In Persian)
- Sabbaghian, Ali. (2016). Sports diplomacy. *Journal of Cultural Studies - Communication*, 16 (31), 132-151. (In Persian)
- Salazar-Sutil, N. (2008). Maradona Inc: Performance politics off the pitch. *International Journal of Cultural Studies*, 11(4), 441–458.
- Sajjadi, N., Omid, A., Zare, Q., & Qasim. (2008). The relationship between the use of sports images in advertisements and the consumption behavior of sports spectators. *Movement*, 34(34).
- Satterfield, L. (2013). 5. Smart Power: Using Sports Diplomacy to Build a Global Network to Empower Women and Girls. *The journal of public Diplomacy*. Fall, volume 3, pp 1-59.
- Shariati Faizabadi, Mehdi. (2019). A Comparative Study of Sports Diplomacy in the Development of Foreign Relations between Iran and Selected Countries, *Journal of Political Science*, 15 (1), 125-148. (In Persian)
- Shariati, Mohammad Taghi; Akbari, Ramin; (2015). "United States Sports Diplomacy". *Quarterly Journal of Regional Studies*, Spring 2015, No. 56, 112-99. (In Persian)
- Wilson, E. J. (2008). Hard Power, Soft Power, Smart Power. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 110–124.
- Xue, Charlie & Ding, Guanghui & Chang, Wei & Wan, Yan. (2019). Architecture of “Stadium diplomacy” - China-aid sport buildings in Africa. *Habitat International*. 90. 101985.